

שמואל ב

19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
24	23	22	21	20														

הפרק 1

1 יהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים
2 ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבאו
אל דוד ויפל ארצה וישתחו
3 ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטת
4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם הרבה נפל מן
העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו
5 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו
6 ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי
הפרשים הדבקהו
7 ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני
8 ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי
9 ויאמר אלי עמד נא עלי ומתתני כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי
10 ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצעדה אשר
על זרעו ואביאם אל אדני הנח
11 ויחזק דוד בבגדו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו
12 ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב
13 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי
14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה
15 ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע בו ויכהו וימת
16 ויאמר אליו דוד דמיך על ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה
17 ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו
18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר
19 הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים
20 אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצת אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעליזנה בנות הערלים
21 הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח
בשמן
22 מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם
23 שאול ויהונתן הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו
24 בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם שני עם עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן

²⁵איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן על במוותיך חלל
²⁶צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאה אהבתך לי מאהבת נשים
²⁷איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה

הפרק 2

יהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה
²ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמל!
³ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון
⁴ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאול
⁵וישלח דוד מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו
⁶ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה
⁷ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם
⁸ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעברוהו מחנים
⁹וימלכוהו אל הגלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל כלה
¹⁰בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושנים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד
¹¹ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים
¹²ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחנים גבעונה
¹³ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשום על ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על הברכה מזה ואלה על המזבח
¹⁴ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו
¹⁵ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימן ולאישי בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד
¹⁶ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון
¹⁷ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד
¹⁸ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה
¹⁹וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאל מאחרי אבנר
²⁰ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי
²¹ויאמר לו אבנר נטה לך על ימינך או על שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחריו
²²ויסוף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך
²³וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחריו ויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו
²⁴וירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון
²⁵ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת
²⁶ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם
²⁷ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו
²⁸ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם

²⁹ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מחנים
³⁰ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל
³¹ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש מאות וששים איש מתו
³²וישאו את עשהאל ויקברוהו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם
בחברון

הפרק 3

תהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים
²וילדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם הזרעאלת
³ומשנהו כלאב לאביגל אשת נבל הכרמלי והשלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור
⁴והרביעי אדניה בן חגית והחמישי שפטיה בן אביטל
⁵והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון
⁶ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול
⁷ולשאול פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מדוע באתה אל פילגש אבי
⁸ויחר לאבנר מאד על דברי איש בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה חסד עם
בית שאול אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המציתך ביד דוד ותפקד עלי עון האשה היום
⁹כה יעשה אלהים לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי כן אעשה לו
¹⁰להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מן ועד באר שבע
¹¹ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר מיראתו אתו
¹²וישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתיו לאמר למי ארץ לאמר כרתה בריתך אתי והנה ידי עמך להסב
אליך את כל ישראל
¹³ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את פני כי אם
לפני הביאך את מיכל בת שאול בבאך לראות את פני
¹⁴וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר תנה את אשתי אשר ארשתי לי במאה
ערלות פלשתים
¹⁵וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן לוש
¹⁶וילך אתה אישה הלך ובכה אחריה עד בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב
¹⁷ודבר אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם
¹⁸ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הושיע את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל
איביהם
¹⁹וידבר גם אבנר באזני בנימין וילך גם אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני ישראל
ובעיני כל בית בנימן
²⁰ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו משתה
²¹ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית
ומלכת בכל אשר תאווה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום
²²והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילך
בשלום
²³ויואב וכל הצבא אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחו וילך בשלום
²⁴ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשיתה הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו וילך הלך
²⁵ידעת את אבנר בן נר כי לפתתך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כל אשר אתה
עשה
²⁶ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע
²⁷וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדם עשה אל

אחיו

²⁸ וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נה
²⁹ יחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב
וחסר לחם
³⁰ ויוואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה
³¹ ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דוד
הלך אחרי המטה
³² ויקברו את אבנר בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם
³³ ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר
³⁴ ודרך לא אסרות ורגליך לא לנחשתים הגשו כנפול לפני בני עולה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו
³⁵ ויבא כל העם להברות את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יסיף כי
אם לפני בוא השמש אטעם לחם או כל מאומה
³⁶ וכל העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב
³⁷ וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר בן נה
³⁸ ויאמר המלך אל עבדיו הלא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל
³⁹ ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו

הפרק 4

ישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו
² ושני אנשים שרי גדודים היו בן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימין
כי גם בארות תחשב על בנימין
³ ויברחו הבארתיים גתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה
⁴ וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאהו
אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמם מפיבשת
⁵ וילכו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב
הצהרים
⁶ והנה באו עד תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו
⁷ ויבאו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו
דרך הערבה כל הלילה
⁸ ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאול איבך אשר
בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו
⁹ ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל
צרה
¹⁰ כי המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרגהו בצקלג אשר לתתי
לו בשרה
¹¹ אף כי אנשים רשעים הרגו את איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלוא אבקש את דמו מידכם
ובערתי אתכם מן הארץ
¹² ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש
איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון

הפרק 5

יבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו¹

גם אתמול גם שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה הייתה מוציא והמבי את ישראל ויהוה לך²

אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל

ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל³

בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך⁴

בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנה על כל ישראל ויהודה⁵

וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה

וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד⁷

ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית

וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה⁹

וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו¹⁰

וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד¹¹

וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל¹²

ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון וילדו עוד לדוד בנים ובנות¹³

ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה¹⁴

ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע¹⁵

ואלישמע ואלידע ואליפלט¹⁶

וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה¹⁷

ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים¹⁸

וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך¹⁹

ויבא דוד בבעל פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים²⁰

ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו²¹

ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים²²

וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים²³

ויהי בשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים²⁴

ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד באך גזה²⁵

הפרק 6

יסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף¹

ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו²

וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישאמו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה³

וישאמו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון⁴

ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענים⁵

ובצלצלים

⁶ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקו
⁷ויחר אף יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על השל וימת שם עם ארון האלהים
⁸ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה
⁹וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה
¹⁰ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדום הגת:
¹¹וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגת שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו
¹²ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד
ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה
¹³ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא
¹⁴ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד:
¹⁵ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר
¹⁶והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר
לפני יהוה ותבז לו בלבח
¹⁷ויבאו את ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה
ושלמים
¹⁸ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות
¹⁹ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה
אחת וילך כל העם איש לביתו
²⁰וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל
אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים
²¹ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נגיד על עם יהוה על
ישראל ושחקתי לפני יהוה
²²ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה
²³ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה

הפרק 7

ייהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל איביו
²ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה
³ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך
⁴ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר
⁵לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי:
⁶כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל
ובמשכן
⁷בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את
עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים
⁸ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד
על עמי על ישראל
⁹ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איביך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר
בארץ
¹⁰ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר
בראשונח
¹¹ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה
לך יהוה

¹² כי ימלאו ימך ושכבת את אבתיך והקימתי את זרעך אחרך אשר יצא ממעריך והכינתי את ממלכתו
¹³ הוא יבנה בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם
¹⁴ אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם
¹⁵ וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך
¹⁶ ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם
¹⁷ ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד
¹⁸ ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלם
¹⁹ ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה
²⁰ ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה
²¹ בעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך
²² על כן גדלת אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו
²³ ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם
הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו
²⁴ ותכונן לך את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים
²⁵ ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת
²⁶ ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך
²⁷ כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את און עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את
לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת
²⁸ ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ודברך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת
²⁹ ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית
עבדך לעולם

הפרק 8

יהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתג האמה מיד פלשתים
² ויך את מואב וימדד בחבל השכב אותם ארצה וימדד שני חבלים להמית ומלא החבל להחיות
ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה
³ ויך דוד את הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהג
⁴ ויילכד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר
ממנו מאה רכב
⁵ ותבא ארם דמשק לעזר להדדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש
⁶ וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את דוד בכל אשר
הלך
⁷ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם
⁸ ומבטח ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד
⁹ וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדדעזר
¹⁰ וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי
איש מלחמות תעי היה הדדעזר ובידו היו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת
¹¹ גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש
¹² מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן רחב מלך צובה
¹³ ויעש דוד שם בשבו מהכותו את ארם בגיא מלח שמונה עשר אלף
¹⁴ וישם באדום נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר
הלך
¹⁵ וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו

¹⁶ ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר
¹⁷ וצדוק בן אחיטוב ואחיהם בן אביתר כהנים ושריה סופר
¹⁸ ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו

הפרק 9

אמר דוד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן
² ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך
³ ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן
ליהונתן נכה רגלים
⁴ ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר
⁵ וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר
⁶ ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה
עבדך
⁷ ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה
שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד
⁸ וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני
⁹ ויקרא המלך אל ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך
¹⁰ ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן אדניך
יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים
¹¹ ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על
שלחני כאחד מבני המלך
¹² ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפיבשת
¹³ ומפיבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו

הפרק 10

יהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו
² ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו
אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון
³ ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם המכבד דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלוא
בעבור חקור את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך
⁴ ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את חצי זקנם ויכרת את מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם
⁵ ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח זקנכם
ושבתם
⁶ ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני עמון וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים
אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש
⁷ וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הגברים
⁸ ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה
⁹ וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי בישראל ויערך לקראת
ארם
¹⁰ ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון
¹¹ ויאמר אם תחזק ארם ממני והיתה לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך
¹² חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו

¹³ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו
¹⁴ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם
¹⁵וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד:
¹⁶וישלח הדדעזר ויצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הדדעזר לפניהם
¹⁷ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו
¹⁸וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבאו הכה וימת שם
¹⁹ויראו כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלמו את ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את בני עמון

הפרק 11

יהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד יושב בירושלם
²ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד:
³וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי:
⁴וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה:
⁵ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי:
⁶וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד:
⁷ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה:
⁸ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך:
⁹וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו:
¹⁰ויגדו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוא מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך:
¹¹ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חייך וחי נפשך אם אעשה את הדבר הזה:
¹²ויאמר דוד אל אוריה שב בזה גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת:
¹³ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד:
¹⁴ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה:
¹⁵ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכה ומת:
¹⁶ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם:
¹⁷ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי:
¹⁸וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה:
¹⁹ויצו את המלאך לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך:
²⁰והיה אם תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל העיר להלחם הלוא ידעתם את אשר ירו מעל החומה:
²¹מי הכה את אבימלך בן ירבשת הלוא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת:
²²וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב:
²³ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד פתח השער:
²⁴ויראו המוראים אל עבדך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת:
²⁵ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב

החזק מלחמתך אל העיר והרסה וחזקה

²⁶ ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על בעלה

²⁷ ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה

הפרק 12

ישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש

² לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד:

³ ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת

⁴ ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקר לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו

⁵ ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת

⁶ ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל

⁷ ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול

⁸ ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט ואספה לך כהנה וכהנה

⁹ מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעינו את אוריה החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון

¹⁰ ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם עקב כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה

¹¹ כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת

¹² כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש

¹³ ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך לא תמות

¹⁴ אפס כי נאץ נאצת את איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות ימות

¹⁵ וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאנש

¹⁶ ויבקש דוד את האלהים בעד הנער ויצם דוד צום ובא ולן ושכב ארצה

¹⁷ ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם

¹⁸ ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי

דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה

¹⁹ וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת

²⁰ ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל

²¹ ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשיתה בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם

²² ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה וחי הילד:

²³ ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא ישוב אלי!

²⁴ וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו

²⁵ וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה

²⁶ וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה

²⁷ וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המים

²⁸ ועתה אסף את יתר העם וחנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה

²⁹ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה
³⁰ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר
הוציא הרבה מאד
³¹ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרת הברזל והעביר אותם במלכן וכן
יעשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם

הפרק 13

יהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד:
²ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה
³ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחי דוד וינדב איש חכם מאד:
⁴ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלוא תגיד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות
אבשלום אחי אני אהב
⁵ויאמר לו יהונדב שכב על משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי
ותברני לחם ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה
⁶וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראתו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחתי ותלבב לעיני
שתי לבבות ואברה מידה
⁷וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועשי לו הבריה
⁸ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב לעיניו ותבשל את הלבבות
⁹ותקח את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו
¹⁰ויאמר אמנון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה
ותבא לאמנון אחיה החדר
¹¹ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי!
¹²ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת
¹³ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא
ימנעני ממך
¹⁴ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה
¹⁵וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה
אמנון קומי לך!
¹⁶ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה
¹⁷ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה
¹⁸ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבתולות מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת
אחריה
¹⁹ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלך
וזעקה
²⁰ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי החרישי אחיך הוא אל תשיתי
את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה
²¹והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד:
²²ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את
תמר אחתו
²³ויהי לשנתיים ימים ויהיו גזים לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני
המלך
²⁴ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך
²⁵ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו ולא אבה ללכת
ויברכהו

²⁶ ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך?
²⁷ ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המלך
²⁸ ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כטוב לב אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמתם
אתו אל תיראו הלוא כי אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל
²⁹ ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו
³⁰ ויהי המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד:
³¹ ויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים קרעי בגדים
³² ויען יונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל הנערים בני המלך המיתו כי אמנון לבדו
מת כי על פי אבשלום היתה שימה מיום ענתו את תמר אחתו
³³ ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מת
³⁴ ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב הלכים מדרך אחריו מצד ההר
³⁵ ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה
³⁶ ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד:
³⁷ ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים
³⁸ ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש שנים
³⁹ ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת

הפרק 14

ידע יואב בן צריה כי לב המלך על אבשלום
² וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי
שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת
³ ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את הדברים בפיה
⁴ ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך:
⁵ ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי:
⁶ ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחד וימת אתו
⁷ והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג
ונשמידה גם את היוורש וכבו את גחלתי אשר נשארה לבלתי שום לאישי שם ושארית על פני האדמה
⁸ ויאמר המלך אל האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך:
⁹ ותאמר האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נק!
¹⁰ ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא יסיף עוד לגעת בך:
¹¹ ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרבית גאל הדם לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי
יהוה אם יפל משערת בנך ארצה
¹² ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי:
¹³ ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשרם לבלתי השיב
המלך את נדחו
¹⁴ כי מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי
ידח ממנו נדח
¹⁵ ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה נא
אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו
¹⁶ כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנחלת אלהים
¹⁷ ותאמר שפחתך יהיה נא דבר אדני המלך למנוחה כי כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב
והרע ויהוה אלהיך יהי עמך
¹⁸ ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא

אדני המלך:

¹⁹ ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר חי נפשך אדני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה

²⁰ לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את כל אשר בארץ

²¹ ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולך השב את הנער את אבשלום

²² ויפל יואב אל פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדו

²³ ויקם יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום ירושלם

²⁴ ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה

²⁵ וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום

²⁶ ובגלחו את ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כי כבד עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך

²⁷ ויוולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה

²⁸ וישב אבשלום בירושלם שנתיים ימים ופני המלך לא ראה

²⁹ וישלח אבשלום אל יואב לשלח אתו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא

³⁰ ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שערים לכו והוצתיה באש ויצתו עבדי אבשלום את החלקה באש

³¹ ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את החלקה אשר לי באש

³² ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני שם ועתה אראה פני המלך ואם יש בי עון והמתני!

³³ ויבא יואב אל המלך ויגד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום

הפרק 15

יהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים איש רצים לפניו

² והשכים אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך

³ ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע אין לך מאת המלך

⁴ ויאמר אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתי

⁵ והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק לו

⁶ ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל

⁷ ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון

⁸ כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם ישיב ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את יהוה

⁹ ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה

¹⁰ וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון

¹¹ ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר

¹² וישלח אבשלום את אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמן והעם הולך ורב את אבשלום

¹³ וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ אֶל דָּוִד לֵאמֹר הִיּוּ לְבַיִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי אֲבִשְׁלוֹם

¹⁴ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל עַבְדָּיו אֲשֶׁר אִתּוֹ בִּירוּשָׁלַם קוּמוּ וְנִבְרַחָה כִּי לֹא תִהְיֶה לָנוּ פְּלִיטָה מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם

מִהֲרֹו לִלְכַּת פֶּן יִמָּהֵר וְהִשְׁגָּנוּ וְהִדִּיחַ עֲלֵינוּ אֶת הָרַעָה וְהִכָּה הָעִיר לִפְנֵי חֶרֶב

¹⁵ וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֶל הַמֶּלֶךְ כֹּכֵל אֲשֶׁר יִבְחַר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הִנֵּה עַבְדֶּיךָ

¹⁶ וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל בֵּיתוֹ בְּרַגְלָיו וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ אֶת עֶשֶׂר נָשִׁים פְּלִגְשִׁים לְשֹׁמֵר הַבַּיִת

¹⁷ וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל הָעָם בְּרַגְלָיו וַיַּעֲמִדוּ בֵּית הַמִּרְחָק

¹⁸ וְכָל עַבְדָּיו עִבְרִים עַל יָדוֹ וְכָל הַכֹּרֶתִי וְכָל הַפְּלִתִי וְכָל הַגִּתִּים שֶׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר בָּאוּ בְּרַגְלוֹ מִגַּת

עִבְרִים עַל פְּנֵי הַמֶּלֶךְ

¹⁹ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל אֶתִּי הַגִּתִּי לְמָה תֵּלֵךְ גַּם אֶתָּה אֲתָנּוּ שׁוֹב וּשְׁב עִם הַמֶּלֶךְ כִּי נִכְרִי אֶתָּה וְגַם גִּלְהָ

אֶתָּה לְמִקְוִמְךָ

²⁰ תִּמְוֹל בּוֹאֵךְ וְהַיּוֹם אֲנוּעֵךְ עִמָּנוּ לִלְכַּת וְאֲנִי הוֹלֵךְ עַל אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ שׁוֹב וְהִשְׁבֵּה אֶת אַחֶיךָ עִמָּךְ חֹסֶד

וְאַמֶּת

²¹ וַיַּעַן אֶתִּי אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר חִי יְהוֹה וְחִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אִם בְּמִקְוִם אֲשֶׁר יִהְיֶה שֵׁם אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אִם

לְמוֹת אִם לַחַיִּים כִּי שֵׁם יְהוֹה עַבְדְּךָ

²² וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֶתִּי לֵךְ וְעֵבֶר וַיַּעֲבֵר אֶתִּי הַגִּתִּי וְכָל אֲנָשָׁיו וְכָל הַטָּף אֲשֶׁר אִתּוֹ

²³ וְכָל הָאָרֶץ בֹּכִים קוֹל גָּדוֹל וְכָל הָעָם עִבְרִים וְהַמֶּלֶךְ עֵבֶר בְּנַחַל קִדְרוֹן וְכָל הָעָם עִבְרִים עַל פְּנֵי דֶרֶךְ

אֶת הַמִּדְבָּה

²⁴ וְהִנֵּה גַם צְדוֹק וְכָל הַלְוִיִּם אִתּוֹ נִשְׂאִים אֶת אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים וַיִּצְקוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּעַל אֲבִיתֵר

עַד תָּם כָּל הָעָם לַעֲבֹר מִן הָעִיר

²⁵ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצְדוֹק הִשְׁבֵּה אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים הָעִיר אִם אֲמַצָּא חֵן בְּעֵינֵי יְהוֹה וְהִשְׁבֵּנִי וְהִרָאֵנִי אִתּוֹ

וְאֵת נוֹהוֹ

²⁶ וְאִם כֹּה יֹאמֶר לֹא חִפְצָתִי בְךָ הִנֵּנִי יַעֲשֶׂה לִּי כֹאֲשֶׁר טוֹב בְּעֵינָיו

²⁷ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל צְדוֹק הִכֵּן הִרְוָאָה אֶתָּה שְׁבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם וְאַחִימַעֵץ בֶּנְךָ וַיְהוֹנָתָן בֶּן אֲבִיתֵר שְׁנֵי

בְּנֵיכֶם אִתְּכֶם

²⁸ רָאוּ אֲנִכִּי מִתְמַהֲמָה בַּעֲבֻרוֹת הַמִּדְבָּר עַד בּוֹא דְבַר מַעֲמַכֶּם לְהַגִּיד לִּי

²⁹ וַיֵּשֶׁב צְדוֹק וְאַבִּיתֵר אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְרוּשָׁלַם וַיֵּשְׁבוּ שָׁם

³⁰ וְדָוִד עָלָה בַּמַּעֲלָה הַזֵּיתִים עָלָה וּבֹכָה וּרָאֵשׁ לוֹ חֲפוּי וְהוּא הֵלֵךְ יַחֲף וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ חֲפוּ אִישׁ

רָאִשׁוֹ וְעָלּוּ עָלָה וּבִכְּהָ

³¹ וְדָוִד הִגִּיד לֵאמֹר אֲחִיתִּפֶּל בִּקְשָׁרִים עִם אֲבִשְׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד סָכֵל נָא אֶת עֲצַת אֲחִיתִּפֶּל יְהוֹה

³² וַיְהִי דָוִד בָּא עַד הָרָאֵשׁ אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה שֵׁם לְאֱלֹהִים וְהִנֵּה לִקְרָאתוֹ חוּשֵׁי הָאֲרָכִי קְרוּעַ כְּתָנָתוֹ וְאֲדָמָה

עַל רָאִשׁוֹ

³³ וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִם עֲבַרְתָּ אֶתִּי וְהִיתָ עָלַי לְמִשָּׂא

³⁴ וְאִם הָעִיר תִּשׁוּב וְאַמְרַת לְאַבְשָׁלוֹם עַבְדְּךָ אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֲהִיָּה עַבְדְּךָ אֲבִיךָ וְאֲנִי מֵאֵז וְעַתָּה וְאֲנִי עַבְדְּךָ

וְהִפְרַתָּה לִּי אֶת עֲצַת אֲחִיתִּפֶּל

³⁵ וְהִלּוֹא עִמָּךְ שֵׁם צְדוֹק וְאַבִּיתֵר הַכֹּהֲנִים וְהִיָּה כָל הַדְּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ תִּגִּיד לְצְדוֹק

וְלְאַבִּיתֵר הַכֹּהֲנִים

³⁶ הִנֵּה שֵׁם עִמָּם שְׁנֵי בְנֵיהֶם אֲחִימַעֵץ לְצְדוֹק וַיְהוֹנָתָן לְאַבִּיתֵר וְשִׁלְחָתָם בִּידָם אֵלַי כָּל דְּבַר אֲשֶׁר

תִּשְׁמַעוּ

³⁷ וַיָּבֹא חוּשֵׁי רַעָה דָּוִד הָעִיר וְאַבְשָׁלוֹם יָבֹא יְרוּשָׁלַם

הפרק 16

דוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפי בשת לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים

לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין

² וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל צִיבָא מַה אֵלָה לָךְ וַיֹּאמֶר צִיבָא הַחֲמוּרִים לְבֵית הַמֶּלֶךְ לְרֹכֵב וּלְהִלָּחֵם וְהַקִּיץ לְאֹכֹל

הנערים והיין לשתות היעף במדבה

³ ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי!

⁴ ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפי בשת ויאמר ציבא השתחויתי אמצא חן בעיניך אדני המלך

⁵ ובא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא יצא יצוא ומקלל

⁶ ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימינו ומשמאלו

⁷ וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל

⁸ השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה

⁹ ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך אעברה נא ואסירה את ראשו

¹⁰ ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשיתה כן

¹¹ ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימיני הנחו לו ויקלל כי אמר לו יהוה

¹² אולי יראה יהוה בעוני והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה

¹³ וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו הלך ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפה

¹⁴ ויבא המלך וכל העם אשר אתו עיפים וינפש שם

¹⁵ ואבשלום וכל העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו

¹⁶ ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלם יחי המלך יחי המלך

¹⁷ ויאמר אבשלום אל חושי זה חסדך את רעך למה לא הלכת את רעך

¹⁸ ויאמר חושי אל אבשלם לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל לא אהיה ואתו אשב

¹⁹ והשנית למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך

²⁰ ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עצה מה נעשה

²¹ ויאמר אחיתפל אל אבשלם בוא אל פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע כל ישראל כי

נבאשת את אביך וחזקו ידי כל אשר אתך

²² ויטו לאבשלום האהל על הגג ויבא אבשלום אל פלגשי אביו לעיני כל ישראל

²³ ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל בדבר האלהים כן כל עצת אחיתפל גם לדוד גם לאבשלם

הפרק 17

יאמר אחיתפל אל אבשלם אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה

² ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדתי אתו ונס כל העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו

³ ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום

⁴ ויירש הדבר בעיני אבשלם ובעיני כל זקני ישראל

⁵ ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גם הוא

⁶ ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר

⁷ ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר יעץ אחיתפל בפעם הזאת

⁸ ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדב שכול בשדה

ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם

⁹הנה עתה הוא נחבא באחת הפחתים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה בעם אשר אחרי אבשלם

¹⁰והוא גם בן חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו

¹¹כי יעצתי האסף יאסף עליך כל ישראל מן ועד באר שבע כחול אשר על הים לרב ופניך הלכים בקרב

¹²ובאנו אליו באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתו גם אחד:

¹³ואם אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל אל העיר ההיא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צורו

¹⁴ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהוה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה

¹⁵ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתפל את אבשלם ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני:

¹⁶ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלן הלילה בערבות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתו

¹⁷ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העיר

¹⁸וירא אתם נער ויגד לאבשלם וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו באר בחצרו וירדו שם

¹⁹ותקח האשה ותפרש את המסך על פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר

²⁰ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה אחימעץ ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלם

²¹ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המים כי ככה יעץ עליכם אחיתפל

²²ויקם דוד וכל העם אשר אתו ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן

²³ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו

²⁴ודוד בא מחנימה ואבשלם עבר את הירדן הוא וכל איש ישראל עמו

²⁵ואת עמשא שם אבשלם תחת יואב על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגל בת נחש אחות צרויה אם יואב

²⁶ויוחן ישראל ואבשלם ארץ הגלעד:

²⁷ויהי כבוא דוד מחנימה ושבי בן נחש מרבת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלא דבר וברזלי הגלעדי מרגלים

²⁸משכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי:

²⁹ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר

הפרק 18

יפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות

²וישלח דוד את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלשית ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל העם יצא אצא גם אני עמכם

³ויאמר העם לא תצא כי אם נס ננוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזיז

⁴ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים

⁵ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצות המלך את כל השרים על דבר אבשלום

⁶ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים

⁷וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף

⁸ותהי שם המלחמה נפצות על פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא

⁹ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבו

¹⁰וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה

¹¹ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה אחת

¹²ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי בנער באבשלום

¹³או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר לא יכחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד

¹⁴ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה

¹⁵ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימיתו

¹⁶ויתקע יואב בשפר וישב העם מדרך אחרי ישראל כי חשך יואב את העם

¹⁷ויקחו את אבשלום וישליכו אותו ביער אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאהלו

¹⁸ואבשלום לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה

¹⁹ואחימעץ בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו

²⁰ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי על בן המלך מת

²¹ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתה וישתחו כושי ליואב וירץ

²²ויסוף עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת

²³ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את הכושי

²⁴ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ לבדו

²⁵ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלך וקרב

²⁶וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר

²⁷ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא

²⁸ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני המלך

²⁹ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי מה

³⁰ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד

³¹והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים עליך

³²ויאמר המלך אל הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר

קמו עליך לרעה

³³וירגז המלך ויעל על עלית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיו אבשלום בני בני!

הפרק 19

יגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלום

²ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו

³ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה

⁴והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני!

⁵ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך

⁶לאהבה את שניאך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי היום כי לא אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר בעיניך

⁷ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא אם ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה

⁸ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאהליו

⁹ויהי כל העם נדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו מכף איבינו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום

¹⁰ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את המלך

¹¹והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו

¹²אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך

¹³ולעמשא תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב

¹⁴ויט את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך

¹⁵וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן

¹⁶וימהר שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד:

¹⁷ואלף איש עמו מבנימן וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אותו וצלחו הירדן לפני המלך

¹⁸ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעינו ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן

¹⁹ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר העוה עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום המלך אל לבו

²⁰כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך

²¹ויען אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה

²²ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל

²³ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך

²⁴ומפבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום

²⁵ויהי כי בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפבשת

²⁶ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה ואלך את המלך כי פסח עבדך

²⁷וירגל בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך:

²⁸כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך

²⁹ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דברך אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה

³⁰ויאמר מפִּיבִּשֶׁת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו

³¹וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בִּירְדָן

³²וברזלי זקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כי איש גדול הוא מאד:

³³ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם

³⁴ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך ירושלם

³⁵בן שמנים שנה אנכי היום האדע בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך:

³⁶כמעט יעבר עבדך את הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת

³⁷ישב נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבר עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך

³⁸ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה לך:

³⁹ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקמו

⁴⁰ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה ויעבירו את המלך וגם חצי עם ישראל

⁴¹והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מדוע גנבך אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו

⁴²ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו

⁴³ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע הקלתני ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל

הפרק 20

שם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל

²ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם

³ויבא דוד אל ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר נשים פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה צרות עד יום מתן אלמנות חיות

⁴ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד:

⁵וילך עמשא להזעיק את יהודה ויחר מן המועד אשר יעדו

⁶ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו פן מצא לו ערים בצרות והציל עינינו

⁷ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי:

⁸הם עם האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מדו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפל

⁹ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחזי יד ימין יואב בזקן עמשא לנשק לו

¹⁰ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי:

¹¹ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב

¹²ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד:

¹³ כאשר הגה מן המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכר;
¹⁴ ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ויקלהו ויבאו אף אחריו
¹⁵ ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל העיר ותעמד בחל וכל העם אשר את יואב
משחיתם להפיל החומה
¹⁶ ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדברה אליך;
¹⁷ ויקרב אליה ותאמר האשה אתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי;
¹⁸ ותאמר לאמר דבר ידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו באבל וכן התמו
¹⁹ אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה
²⁰ ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבלע ואם אשחית
²¹ לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנו אותו לבדו ואלכה
מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה
²² ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר
ויפצו מעל העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל המלך;
²³ ויואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע על הכרי ועל הפלתי;
²⁴ ואדרם על המס ויהושפט בן אחילוד המזכיר
²⁵ ושיא ספר וצדוק ואביתר כהנים
²⁶ וגם עירא היארי היה כהן לדוד:

הפרק 21

יהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר יהוה אל שאול ואל בית
הדמים על אשר המית את הגבענים
² ויקרא המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי ובני
ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה
³ ויאמר דוד אל הגבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה
⁴ ויאמרו לו הגבענים אין לי כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה
אתם אמרים אעשה לכם
⁵ ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבל ישראל
⁶ ינתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן
⁷ ויחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן
שאול
⁸ ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בני
מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי;
⁹ ויתנם ביד הגבענים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתם יחד והם המתו בימי קציר בראשנים
תחלת קציר שערים
¹⁰ ותקח רצפה בת איה את השק ותטחו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים
ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה
¹¹ ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול
¹² וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר גנבו אתם
מרחב בית שן אשר תלום שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע
¹³ ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים
¹⁴ ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך
ויעתר אלהים לארץ אחרי כן
¹⁵ ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד;
¹⁶ וישבו בנב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר

להכות את דוד:

¹⁷ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתוהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל

¹⁸ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את סף אשר בילדי הרפה

¹⁹ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים ויך אלחנן בן יערי ארגים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים

²⁰ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעות רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה

²¹ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד:

²²את ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו

הפרק 22

ידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול

²ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי:

³אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני:

⁴מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע

⁵כי אפפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני:

⁶חבלי שאול סבני קדמני מקשי מות

⁷בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושוועתי באזניו

⁸ותגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו

⁹עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו

¹⁰ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו

¹¹וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח

¹²וישת חשך סביבתיו סכות חשרת מים עבי שחקים

¹³מנגה נגדו בערו גחלי אש

¹⁴ירעם מן שמים יהוה ועליון יתן קולו

¹⁵וישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם

¹⁶ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו

¹⁷ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים

¹⁸יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני:

¹⁹יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי:

²⁰ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי:

²¹יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי:

²²כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי:

²³כי כל משפטו לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה

²⁴ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני:

²⁵וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו

²⁶עם חסיד תתחסד עם גבור תמים תתמם

²⁷עם נבר תתבר ועם עקש תתפל

²⁸ואת עם עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל

²⁹כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי:

³⁰כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג שור

³¹האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו

³²כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו

³³האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו

³⁴משוה רגליו כאילות ועל במותי יעמדני

³⁵מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי

³⁶ותתן לי מגן ישעך וענתך תרבני

³⁷תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי

³⁸ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם

³⁹ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי

⁴⁰ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני

⁴¹ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם

⁴²ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם

⁴³ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם ארקעם

⁴⁴ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני

⁴⁵בני נכר יתכחשו לי לשמוע און ישמעו לי

⁴⁶בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם

⁴⁷חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי

⁴⁸האל הנתן נקמת לי ומוריד עמים תחתני

⁴⁹ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני

⁵⁰על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמה

⁵¹מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם

הפרק 23

אלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל

²רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני

³אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים

⁴וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארץ

⁵כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח

⁶ובליעל כקוץ מנד כלהם כי לא ביד יקחו

⁷ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת

⁸אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני ראש השלשי הוא עדינו העצנו על שמנה מאות חלל בפעם אחד

⁹ואחרו אלעזר בן דדי בן אחחי בשלשה גברים עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל

¹⁰הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט

¹¹ואחריו שמא בן אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים

¹²ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה

¹³וירדו שלשים מהשלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים

¹⁴ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית לחם

¹⁵ וַיִּתְּאוּהוּ דָּוִד וַיֹּאמֶר מִי יִשְׁקֵנִי מִיָּם מִבְּאֵר בֵּית לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר:

¹⁶ וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים בַּמַּחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ מִיָּם מִבְּאֵר בֵּית לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר וַיִּשְׁאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל דָּוִד וְלֹא אָבָה לִשְׁתוֹתָם וַיִּסֹּךְ אֹתָם לִיהוָה

¹⁷ וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִי יְהוָה מַעֲשֵׂתִי זֹאת הָדָם הָאֲנָשִׁים הַהֵלֶכִים בְּנַפְשׁוֹתָם וְלֹא אָבָה לִשְׁתוֹתָם אֱלֹהֵי עַשׂו שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים

¹⁸ וְאֲבִישִׁי אֹחִי יוֹאֵב בֶּן צְרוּיָה הוּא רֹאשׁ הַשְּׁלֹשִׁי וְהוּא עוֹרֵר אֶת חֲנִיתוֹ עַל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חֲלָל וְלוֹ שֵׁם בְּשִׁלְשָׁה

¹⁹ מִן הַשְּׁלֹשָׁה הַכִּי נִכְבַּד וַיְהִי לָהֶם לִשְׂרָעָה וְעַד הַשְּׁלֹשָׁה לֹא בָא

²⁰ וּבְנִיהוּ בֶן יְהוֹיָדָע בֶּן אִישׁ חֵי רַב פְּעָלִים מִקְּבָצָאֵל הוּא הִכָּה אֶת שְׁנֵי אֲרָאֵל מוֹאֵב וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת הָאֲרִיָּה בְּתוֹךְ הַבָּאָר בַּיּוֹם הַשְּׁלָל

²¹ וְהוּא הִכָּה אֶת אִישׁ מִצְרִי אֲשֶׁר מֵרָאָה וּבִיד הַמִּצְרִי חֲנִית וַיִּרַד אֵלָיו בְּשִׁבְטוֹ וַיַּגְזֵל אֶת הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי וַיְהַרְגֵהוּ בַּחֲנִיתוֹ

²² אֱלֹהֵי עֲשֵׂה בְנִיהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וְלוֹ שֵׁם בְּשִׁלְשָׁה הַגִּבֹּרִים

²³ מִן הַשְּׁלֹשִׁים נִכְבַּד וְאֵל הַשְּׁלֹשָׁה לֹא בָא וַיִּשְׁמְהוּ דָּוִד אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ

²⁴ עֲשֵׂה אֶל אֹחִי יוֹאֵב בְּשִׁלְשִׁים אֶלְחָן בֶּן דָּדוֹ בֵּית לָחֶם

²⁵ שְׁמָה הַחֲרָדִי אֶלִיקָא הַחֲרָדִי:

²⁶ חֲלָץ הַפְּלִטִי עִירָא בֶן עֶקֶשׁ הַתְּקוּעִי:

²⁷ אֲבִיעֶזֶר הָעֲנַתִּי מִבְּנֵי הַחֲשָׁתִי:

²⁸ צִלְמוֹן הָאֲחֵחִי מֵהָרִי הַנִּטְפָּתִי:

²⁹ חֲלָב בֶּן בַּעֲנָה הַנִּטְפָּתִי אֹתִי בֶן רִיבִי מִגִּבְעַת בְּנֵי בְנִימִן

³⁰ בְּנִיהוּ פֶּרַעַתְנִי הָדִי מִנְחֲלִי גַעַשׁ

³¹ אֲבִי עֶלְבֹן הָעֲרַבְתִּי עֲזֻמוֹת הַבְּרַחְמִי:

³² אֶלִיחָבָא הַשְּׁעֶלְבָנִי בְּנֵי יִשָּׁן יְהוֹנָתָן

³³ שְׁמָה הַהֲרָרִי אֲחִיאֵם בֶּן שֶׁרֶר הָאֲרָרִי:

³⁴ אֶלִיפֶלֶט בֶּן אַחְסָבִי בֶן הַמַּעֲכָתִי אֶלִיעֶם בֶּן אַחִיתֶּפֶל הַגִּלְגָּלִי:

³⁵ חֲצֵרוֹ הַכְּרַמְלִי פַּעְרִי הָאֲרָבִי:

³⁶ יֶגָאֵל בֶּן נָתָן מִצְבָּה בְּנֵי הַגָּדִי:

³⁷ צֶלֶק הָעַמְּנִי נַחְרִי הַבְּאֲרָתִי נִשְׁאִי כָלִי יוֹאֵב בֶּן צְרוּיָה

³⁸ עִירָא הִיתְרִי גֶרֶב הִיתְרִי:

³⁹ אֲוִרִיָּה הַחֲתִי כָל שְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע

פרק 24

יִסְפָּ אִף יְהוָה לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסַּת אֶת דָּוִד בָּהֶם לֵאמֹר לֶךְ מִנָּה אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵת יְהוּדָה

² וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל יוֹאֵב שֶׁר הַחֵיל אֲשֶׁר אֲתוֹ שׁוֹט נָא בְּכָל שַׁבָּתִי יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד בָּאָר שֶׁבַע וּפְקִדּוֹ אֶת הָעָם וַיִּדְעֵתִי אֶת מִסְפַּר הָעָם

³ וַיֹּאמֶר יוֹאֵב אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֹּסֵף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָעָם כְּהֵם וְכָהֶם מֵאָה פַּעֲמִים וְעֵינִי אֲדַנִּי הַמֶּלֶךְ רָאוֹת וְאֲדַנִּי הַמֶּלֶךְ לִמָּה חִפֵּץ בַּדְּבַר הַזֶּה

⁴ וַיִּחַזַּק דְּבַר הַמֶּלֶךְ אֶל יוֹאֵב וְעַל שְׂרֵי הַחֵיל וַיֵּצֵא יוֹאֵב וּשְׂרֵי הַחֵיל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לִפְקֹד אֶת הָעָם אֶת יִשְׂרָאֵל

⁵ וַיַּעֲבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן וַיַּחֲנוּ בַּעְרוֹעֵר יָמִין הָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַנַּחֲלָה הַגָּד וְאֵל יַעֲזֹר:

⁶ וַיָּבֹאוּ הַגִּלְעָדָה וְאֵל אֶרֶץ תַּחְתִּים חֲדָשִׁי וַיָּבֹאוּ דָנָה יַעֲן וְסִבְיָה אֶל צִדּוֹן

⁷ וַיָּבֹאוּ מִבְּצֹר צֹר וְכָל עָרֵי הַחֲוִי וְהַכְּנַעֲנִי וַיֵּצְאוּ אֶל נֹגֵב יְהוּדָה בָּאָר שֶׁבַע

⁸ וַיִּשְׁטוּ בְּכָל הָאֶרֶץ וַיָּבֹאוּ מִקְצֵה תִשְׁעָה חֲדָשִׁים וְעֶשְׂרִים יוֹם יְרוּשָׁלַם

⁹ויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש

¹⁰ויך לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד

¹¹ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל גד הנביא חזה דוד לאמה

¹²הלך ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר לך אחת מהם ואעשה לך

¹³ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא רדפך ואם היות שלשת ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר

¹⁴ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמו וביד אדם אל אפלה

¹⁵ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימת מן העם מן ועד באר שבע שבועים אלף איש

¹⁶וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה היה עם גרן האורנה היבס!

¹⁷ויאמר דוד אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ירך בי ובבית אבי!

¹⁸ויבא גד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארניה היבס!

¹⁹ויעל דוד כדבר גד כאשר צוה יהוה

²⁰וישקף ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה

²¹ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם

²²ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעינינו ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים

²³הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצך

²⁴ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים

²⁵ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל